

а Христосъ “като видѣ помисль-тъ на сърдце-то имъ” (Лук. 9; 47) попыта ги за какво бѣхъ ся разговаряли, и испърво тѣ отъ срамъ “мълчахъ;” но като видѣхъ че не могохъ вече да ся укрывтъ отворено отнесохъ въпросъ тѣ на Христа и го попытахъ, “Кой ще бѣде най голѣмъ въ царство небесно”? Тѣ мысляхъ че който бѣше тогава най голѣмъ щѣше да е и послѣ.

П. Каква бѣше причина-та на тѣхно-то прѣ-пирание ?

О. 1) Една причина вѣроятно бѣше че Хри-стосъ избра само трима отъ дванадесеть-тѣ да видятъ прѣображеніе-то му. Но 2) Голѣма-та причина бѣше че сърдца-та имъ още не бѣ-хъ съвършенно освятены и очистены отъ плот-ско честолюбіе.

П. Що трѣбува да ся научимъ отъ тѣхно-то пытаніе ?

О. Трѣбува да ся научимъ че и Апостоли-ти имахъ чловѣчески наклонности и плѣтскы желанія ; и ако достигнхъ тѣ послѣ до тол-кавъ высокъ стѣпень на благочестіе, то и ный не трѣбува да ся отчаювамы ако изведнѣжъ не оставамы каквито Господь изыскува да смы, но съ търпѣніе да ся стараемъ да напрѣдувамы.

П. Още що можемъ да ся научимъ отъ тоя въпросъ ?

О. Учимъ ся че Христосъ съ думы-ты, “Ты си Петръ” и пр. (Глав. 16 ; 18) не бѣше по-ставилъ Петра начальникъ на църквѣ-тѣ, зашто ако бѣше го направилъ по напрѣдъ начал-

11 11 11 11 11 11